

Mořic svob. pan¹ Závíš z Osenic, poslední Závíš na Spálově

Šlechtický rod Závíšů z Osenic² hospodařil na spálovském panství plných 140 let, od roku 1743 do roku 1883 a zanechal zde nesmazatelné stopy. Panství získal Emanuel Kajetán Závíš sňatkem s Antonii z Fragsteinu, dědičkou spálovského panství. Posledním majitelem rodu byl v letech 1841 až 1883 Mořic svob. pan Závíš z Osenic, který ho musel pro dluhy prodat a zakoupit si zemědělskou usedlost v obci Kottling-Neusiedl³ ve spolkové zemi Dolní Rakousy, nedaleko rakousko-moravských hranic. V níže uvedeném článku si připomeneme historické události rodiny Mořice Závíše z Osenic na spálovském panství a uvedeme neznámé osudy této rodiny po jejich odchodu ze Spálova.

Rod Závíšů z Osenic (něm. Zawisch von Ossentitz) získal spálovský statek sňatkem Emanuel Kajetán Závíš z Osenic, narozený dne 1. 12. 1712, který si vzal dne 29. 8. 1743 za manželku dědičku statku Spálova Antonii z Fragsteinu, dceru Rudolfa Landelina z Fragsteinu, majitele Spálova. Dodejme, že matkou Antonie z Fragsteinu byla Anna Josefa rozená z Danhausenu⁴, která byla dcerou Antona Zena z Danhausenu⁵ a jeho manželky Rosálie Ludoviky ze Schertzu. Po úmrtí Rudolfa Landelina z Fragsteinu dne 17. 10. 1740 byl nejdříve majitelem Spálova bratr Antonie Jiří Leopold z Fragsteinu a od r. 1743 se stal majitelem manžel Antonie z Fragsteinu Emanuel Kajetán Závíš z Osenic. Vstoupil do vojska, kde se stal roku 1730 praporečником, později hejtmanem. Pro své zásluhy byl v roce 1734 povýšen do panského stavu starožitných rodin. Roku 1748 se stal krajským hejtmanem v Olomouci pro třebovsko - kolštejnskou čtvrť a roku 1749 byl jmenován císařským radou. Pro zajímavost zde uvedme, že Emanuel Kajetán Závíš z Osenic měl bratra⁶ Františka

Ferdinanda z Osenic, nejvyššího lovcího císaře Karla VI, který se dožil 84 let a byl pochován v hrobce kostela sv. Jakuba ve Spálově. Během sedmileté války uprchl do Heltinova, kde nějaký čas bydlel. Když byl ve službách císaře Karla VI., zúčastnil se v roce 1732 honu na jeleny v Brandýse, při němž císař osudnou ranou na jelena zastřelil Adama hraběte Schwarzenberka. Smrtící zbraň daroval nejvyššímu lovcímu, který ji přinesl do Spálova, kde byla uložena ve sbírce zbraní ještě za posledního majitele Mořice svob. pána Závíše z Osenic. Emanuel Kajetán Závíš zemřel dne 24. 3. 1769 v Olomouci.

Po smrti Emanuela Kajetána se stal v letech 1769 - 1787 majitelem Spálova jeho syn Emanuel Alois svob. pan Závíš z Osenic, narozený dne 2. 12. 1749, který se oženil 17. 4. 1773 s Marií Barborou Jankovičovou z Freienfeldu, narozenou dne 4. 12. 1756 v Opavě. Byla dcerou Františka Josefa Jankoviče z Freienfeldu, zemského advokáta v Opavě. Emanuel Alois Závíš prodal 1. 6. 1783 pustý tzv. „Nový

1. Někdy je užíván ekvivalentní šlechtický titul „baron“. V němčině odpovídá titulu svobodný pán „Freiherr“.
2. Rod Závíš z Osenic ve 13. století vladycký rod původem z Čech z obce Osenice (současně Dětenice) na Boleslavsku, později panský rod uselý na Moravě (Olomouc, Znojmo, Opava, Spálov).
3. Obec Kottling-Neusiedl je v současnosti administrativní součástí města Laa an der Thaya (česky Láva nad Dyjí), které je od moravské obce Hevlín v okrese Znojmo vzdálené 4,5 km.
4. Panství ve Spálově získala jako dědictví po matce Rosálii Ludovice ze Schertzu († 1710), sestře Karla Ferdinanda ze Schertzu, Anna Josefa rozená z Danhausenu. Karel Ferdinand ze Schertzu († 1723) byl tedy jejím strýcem. Za jeho panování došlo ke zvelebení spálovského panství (nechal v roce 1695 přebudovat původní spálovskou renesanční tvrz v pohodlný barokní zámek). Je znám především jako barokní autor, který zpracoval literární dílo o prameni řeky Odry i jako autor díla „Magia posthuma“ o posmrtné magii, zabývající se problematikou upírství (vampyrismu).
5. Anton Zeno z Danhausenu, majitel panství na Starém Jičíně (1706 - 1772), spravoval panství dcery Anny Josefy ve Spálově v letech 1723 - 1730).
6. Ve svých „Pamětech o Spálově“ to nesprávně uvedl spálovský nadučitel Eduard Scheich. Později bylo upřesněno, že František Ferdinand z Osenic nebyl bratrem, ale strýcem Emanuela Kajetána Závíše z Osenic.

Dvůr“ poddaným Antonu Biskupovi a Janu Schlosarovi. Zemřel ve 38. roce života dne 28. 6. 1787. Byl pochován v hrobce spálovského kostela. Vdova Maria Barbara se podruhé provdala za podplukovníka Ignáce Kristiána svob. pana Koblera⁷. Synové Emanuela Aloise Závíše byli Maria Anton Emanuel (narozný dne 2. 8. 1774 v Olomouci, rytmistr u wallmodenských kyrysníků, pán ve Spálově) a Emanuel Kajetán (narozný dne 12. 8. 1776, pán na Vítkově, Horní Vsi a Čermné). Bratři Maria Anton a Emanuel Kajetán Závíšové drželi v letech 1787 až 1790 spálovský statek společně, od roku 1790 až 1841 držel Maria Anton Spálov sám, kdežto Emanuel Kajetán koupil v roce 1802 panství Vítkov. Maria Anton Emanuel Závíš z Osenic se dne 4. 1. 1801 oženil s Annou rozenou Zajíčkovou (Zagitze) z Kehlfeldu, naroznou dne 6. 10. 1777 v Olomouci. Zemřel ve Spálově dne 10. 9. 1842 a jeho manželka Anna rozená Zajíčková zemřela dne 23. 12. 1865 rovněž ve Spálově.

Posledním majitelem Spálova z rodu Závíšů byl v letech 1841 až 1883 jejich nejstarší syn Mořic (Moritz) svob. pán Závíš z Osenic, narozný dne 7. prosince 1804 v Olomouci. Oženil se dne 22. 1. 1843 s Aloisií rozenou svob. paní Sedlnickou - Odrowas z Choltic⁸, která se narodila dne 1. 8. 1809 v Bílovci a zemřela ve Spálově dne 24. 8. 1883⁹. Mořic Závíš byl v aktivním věku c. k. hejtmanem pěšího pluku č. 15. Po smrti svého otce v roce 1842 zdědil spálovské panství, odešel z armády a převzal hospodaření na panství. Začátky měl náročné, když po úmyslně založeném požáru v roce 1845 shořely hospodářské budovy a byla značně poškozena i budova zámku.

Mořic Závíš¹⁰ postavil hospodářské budovy nové a budovu zámku opravil a přistavěl jedno poschodí, což vyžadovalo značné finanční náklady. Prostředky částečně získal vykácením a prodejem veliké části lesů, takže v dalších letech byla na panství nouze

1860-1870, Opava. Mořic svob. pan Závíš z Osenic, pán ve Spálově. Foto z pozůstatosti vlastivědného pracovníka Frant. Šustka. Muzejní spolek, Rolleder, o. p. s.

o potřebné dřevo. Přes nedostatek financí si v hospodaření spálovského velkostatku nevedl špatně. Svou pozornost zaměřil na vylepšení polního hospodářství a lesních kultur, zavedl ušlechtilou berskou rasu hovězího dobytka a zušlechtěný chov ovcí litoralské rasy. Měl šest párů tažných a jeden pár kočárových koní. K jejich ošetřování zaměstnával šest čeledínů a jednoho kočího u koní kočárových. Dozor a provádění polních prací na spálovském a luboměřském dvoře zajišťovali po jednom šafáři. Na lesní hospodářství dohlížel jeden lesník a několik hajných. Na zámku byli sluhové tzv. „bidintři“¹¹ a „kancelářští“ s podmínkou, že musí hovořit německy. Vedení velkostatku bylo svěřeno hospodářskému správci Johanu Nepomuku Wagnerovi, který měl k dispozici jednoho písaře.

7. Náhrobní deska z roku 1794 jeho matky Sofie z Koblerů, rozené Ellingenové, je zasazena na vnější stěně východní zdi presbyteria spálovského kostela.
8. Byla nevlastní sestrou pána na Bílovci Karla Theodora Antonína barona Sedlnického – Odrowas z Choltic („Oldřivous“ – zavinutá stěla v rodovém erbě Sedlnických), který své milované sestře před svou smrtí v roce 1871 odkázal šperky, zlato, stříbro a cenný zámecký nábytek a svému švagrovi svob. panu Mořicovi Závíšovi 10.000 zl. v cenných papírech.
9. Byla pohřbena 27. 8. 1883 do rodinné hrobky Sedlnických na hřbitově ve Velkých Albrechticích u Bílovce.
10. Bývalý hejtman Závíš držel na parádu. Podle pamětníka Jana Krále (*7. 2. 1863, Spálov čp. 53) to byl „štramák“, byl urostlý tmavovlasý chlap, nosil široký dlouhý knír, trochu „huhňal“ a špatně slyšel. Proto na všechny lidi křičel. Na svátek Božího Těla vyrukoval vždy do průvodu v bílém oficírském kabátu, společně se svým německým správcem Wagnerem, služebnictvem a hajnými. Jeden hajný musel nosit stoličku, na kterou si baron u každého oltáře kleknul. Na zámku hovořil Mořic Závíš německy, s obyvateli Spálova však mluvil po „moravsky“. Často se procházel po polích sedláků a zavítal i do jejich gruntů a chalup. Zaměstnával většinou místní lidi, a proto zůstal Spálov český.
11. „Bidintr“ zkomolenina německého slova Bediensteter, mající význam osobního sluhy (v našem případě sluhy Mořice svob. pana Závíše).

Majitelé spálovského panství 1730 – 1911

- 1730 - 1740**
Rudolf Landelin z Fragstetinu ∞
 Anna Josefa z Dornhausenu, dcera Ant. Zena z Dornhausenu a Rosalie, rozené Schertz
- 1740 - 1743**
Jiří Leopold z Fragstetinu
 syn předchůzce jich
- 1743 - 1769**
Emanuel Kajetán Závíš z Osenic ∞ 1743
 * 1712 Olomouc † 1769 Olomouc
- 1769 - 1787**
Emanuel Alois Závíš z Osenic ∞ 1773
 syn předchůzce jich
 * 1749 Olomouc † 1787 Olomouc
- 1787 - 1790**
Mária Anton a Emanuel Závíš z Osenic
 synová předchůzce jich a bratři
- 1790 - 1841**
Mária Anton Závíš z Osenic ∞ 1801
 * 1774 Olomouc † 1842 Spálov
- 1841 - 1883**
Mořic Závíš z Osenic ∞ 1843
 * 1804 Olomouc † 1883 Kottling-Neustädtl
- 1883 - 1885**
Filip hrabě Klusky, panství koupil šlechtě jako věno její otce Adolfa hrabě Dubovského z Trebonska
- 1885 - 1911**
Viktor rytíř Bauer, loměnský továrník
- Anna Aloisia Kojetánová**
 Závíš z Osenic
 * 1848 Spálov † 1907 Spálov
 ∞ 1870 Spálov
 Eduard Glöckner, přísař
 * 1854 Mladá Lzece
 † 1934 Kraměříž
- Karola Mauritia „Karola“ Závíš z Osenic**
 * 1852 Spálov † 1933 Ml. Vojnice
 ∞ 1874 Spálov
 Vincenz Karlov, pan z Kraměříže
 * 1843 Praha
 † 1915 Mladá Vojnice

Spálovský zámek z roku 1876 za panství Mořice Závíše z Osenic.
 Pohlednice fy J. Adler; Spálov. Frant. Šustek, Oderské hory I, 1948-1949, str.121

Rodinná hrobka Sedlnických ve Velkých Albrechticích. Úplně vpravo odpočívá pod náhrobní deskou Aloisie Sedlnická z Choltic, uvedená zde jako Luisa Freifrau Zawisch

Z manželství měl baron Závěš tři dcery, narozené ve Spálově na zámku. Nejstarší Sidonii (Zdenku), prostřední Annu a nejmladší Karolu, které své dětství a dospívání prožily ve Spálově. Jejich soukromou školní výuku včetně hudební výchovy a hry na klavír vedl spálovský nadučitel Eduard Scheich. Na výuku dalších jazyků - angličtiny a francouzštiny - baron sehnal soukromého učitele. Když dcery dospěly, jezdily často společně se svou matkou mimo Spálov, nejčastěji do Opavy, na návštěvy divadel, bálů a radovánek, a do Spálova potom za nimi jezdili oficiři. Baron Závěš to musel všechno platit. Anna a Karola si tam namluvily frajery, což nakonec skončilo jejich svatbou 9. srpna roku 1870 a 21. června roku 1874 na zámku ve Spálově. Anna si vzala 26letého Enricha Josefa hraběte Kuenburga¹², c. k. okresního komisaře v Opavě, a Karola 29letého Vincenze Karla hraběte Kuenburga¹³, c. k. důstojníka 1. pluku jeho veličenstva císaře Františka Josefa. Sidonia, baronesa Závěš z Osenic, zůstala svobodná, chodila však s účetním spálovského panství Eduardem Glabazňou¹⁴, ale její otec Mořic svob. pan Závěš s jejich sňatkem nesouhlasil.

Pro úplnost dodejme, že Anna, nyní hraběnka z Kuenburgu, porodila v Opavě tři dcery: komtesy Luisu, Dorotheu a Margarethu. Luise se naro-

la 1. června roku 1873 v domě č.p. 125. Dorothea 22. března roku 1875 v domě č.p. 177 a Margarethe 2. srpna roku 1876 v domě č.p. 2. Protože v domě č.p. 2 bydleli ještě v prosinci roku 1881 všechny tři dcery společně s matkou, vdovou¹⁵ Annou, předpokládáme, že v Opavě prožívaly dětská léta.

Karola, nyní hraběnka z Kuenburgu měla s Vincenzem Karlem hrabětem Kuenburg 3 děti: dceru Marii Aloisii, narozenou v roce 1876 ve Vídni, syna Karla Mariu, k. u. k. poručíka ve výslužbě, narozeného v roce 1881 v Mladé Vožici, a syna Leopolda Mariu, k. u. k. kapitána jezdeckta ve výslužbě, narozeného v roce 1886 v Mladé Vožici. Karola zemřela v roce 1935 v Mladé Vožici v 83 letech.

Spálov 1866 - 1868. Dcery Mořice svob. pana Závěše: zleva Sidonie, Karola a Anna.

Foto z pozůstalosti vlastivědného pracovníka Frant. Šustka. Muzejní spolek Rolleder, o. p. s.

12. Narozen 26. 8. 1844 v Praze, zemřel 6. 3. 1880 v Gorici, Furlansko-Jalské Benátsko, pravděpodobně ve službě. Syn Amanda hraběte z Kuenburgu a Aloisie, dcery rytíře Glasera, krajského hejtmana ve Slezsku.

13. Narozen 27. 10. 1845 v Praze, zemřel 1. 2. 1915 v Mladé Vožici, okr. Tábor, pravděpodobně na rodinném statku. Syn Karla hraběte z Kuenburgu, velkostatkáře, a Klementiny hraběnky Velser z Velsersheimbu.

14. Narozen 18. 3. 1854 ve Starém Mokrolazci (dnes Mokré Lazce), okr. Opava, zemřel v roce 1934 v Kroměříži. Po smrti Mořice svob. pana Závěše se později se Sidonií oženil.

15. Manžel Enrich hrabě z Kuenburgu již v domě nebydlel, protože zemřel v roce 1880.

Blízké služebnictvo svob. pana Mořice Závěše z Osenic. Uprostřed zleva doprava: hospodářský správce Johann Nepomuk Wágner, pravděpodobně pánský lesní adjunkt Jakub Kubica a ženské služebnictvo na zámku.

Foto z pozůstalosti vlastivědného pracovníka Frant. Šustka. Muzejní spolek Rolleder, o. p. s.

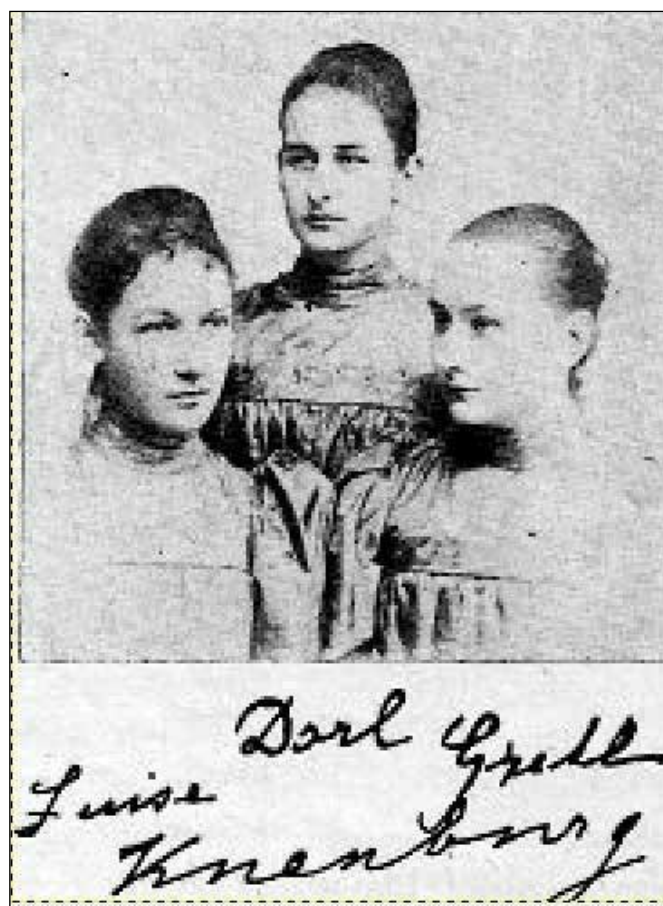
Část hospodářského vedení spálovského panství. Uprostřed hospodářský správce Johann Nepomuk Wágner, napravo účetní panství Eduard Glabazna, nalevo pánský lesní adjunkt Jakub Kubica.

Foto z pozůstalosti vlastivědného pracovníka Frant. Šustka. Muzejní spolek, Rolleder, o. p. s.

Hrob Anny hraběnky Kuenburg, roz. Anny baronesy Závěšové je umístěn na levé straně hlavního chodníku spálovského hřbitova v blízkosti vodního zdroje.

Foto B. Kapsík, Praha 4, z roku 1976. Archiv Spálov

Dcery Anny Aloisie hraběnky Kuenburg (vnučky Mořice svob. pana Závěše). Zleva doprava: komtesy Luise, Dorothea a Margarethe.

Foto z pozůstalosti vlastivědného pracovníka Frant. Šustka. Muzejní spolek Rolleder, o. p. s.

Když Anna hraběnka z Kuenburgu v roce 1880 ovdověla, bývala často s dětmi a později i sama ve Spálově. Při tom tam flirtovala s panským lesním adjunktem Jakubem Kubickou¹⁶. Po úmrtí svého otce Mořice svob. pana Závíše a prodeji spálovského panství se ubytovala u Josefa Adlera¹⁷ ve 2. patře domu čp. 62¹⁸ a bydlela tam až do své smrti. Starala se o ni Adlerova služka – Františka Králová z Luboměře, v roce 1912 provdaná za Augustina Stoklasu ze Spálova čp. 31. Paní hraběnka chodívala pravidelně v neděli do kostela, údajně oblečená v černých jemných šatech a na hlavě vysoký čepec. Zemřela ve Spálově 11. července roku 1907. Byla pochována na spálovském hřbitově. Její hrobka je pokryta mramorovou deskou s nápisem: Anna Reichsgräfin v. Kuenburg Freiin v. Zawisch-Ossenitz geb. den 29. März, gest. den 11. Juli 1907. Sie ruhe in Frieden.

Mořic svob. pan Závíš měl po zrušení roboty v roce 1848 a potom při dospívání dcer¹⁹ stále více dluhů. Ztráta manželky Aloisie svob. paní Závíšové, rozené svob. paní Sedlnické v roce 1883, úmrtí hospodářského správce Johana Wagnera v lednu roku 1883 a stav bez mužských potomků – to vše uspíšilo jeho rozhodnutí o prodeji spálovského panství. Původně ho chtěl prodat za 120.000 zl. obci Spálovu, ale k tomu nedošlo, protože se spálovští sedláci včetně starosty Vavřína Rycka báli dluhů. Proto ho nakonec prodal Filipovi hraběti Kinskému, který se oženil s komtesou Mariettou, dcerou Adolfa hraběte Dubského.

Jako své nové sídlo si Mořic Závíš vybral usedlost Nr. 27 v obci Kottling-Neusiedl v blízkosti lázeňského města Laa am der Thaya, 2 km od jihomoravského Hevlína v okrese Znojmo²⁰. Do nového působišť ho ze Spálova provázeli Eduard Glabazňa jako

hospodářský správce, Jakub Kubica jako pomocník správce, Vincenz Havran jako pacholek a zatím stále neprovdaná dcera Mořice Závíše - 38letá Sidonia baronesa Závíš z Osenic.

11. dubna roku 1885 se baronese Sidonii Závíš na usedlosti Nr. 27 narodilo děvčátko, které nebylo pokřtěno. Do rodné matriky ji předběžně zapsala porodní bába Juliana Granitsch z nedalekého města Staatz, otec děvčátka v zápise uveden nebyl²¹. Za 7 měsíců, 18. listopadu 1885, skonal v 80 letech na selské usedlosti Nr. 27 v Kottling-Neusiedlu její majitel Mořic svob. pan Závíš z Osenic. Byl pohřben 21. listopadu 1885 na místním obecním hřbitově. Nyní už nic nebránilo, aby 32letý Eduard Glabazňa a 41letá Sidonie baronesa Závíš z Osenic²² potvrdili svůj dlouholetý vztah sňatkem. Stalo se tak 12. ledna roku 1886 za přítomnosti koordinátora Jozefa Zipperera a svědků Rudolfa Valenty²³, ženatého nadučitele z Kottling-Neusiedlu, a Jakuba Kubici, pomocníka hospodářského správce Eduarda Glabazni. Tato radostná událost však byla příčinou i tragického konce²⁴ - úmrtí 30letého Jakuba Kubici. V tichosti byl pohřben 28. září 1886 na místním obecním hřbitově v samostatném hrobě.

Za 18 měsíců, 3. srpna 1887 ráno v 5 hodin a 45 minut, se Eduardovi a Sidonii Glabazňovým narodila dcera, kterou farář Josef Minichthaler pokřtil jménem Cyrilla Anna Sidonia. Narození dcery Cyrilly v roce 1887 je však poslední časový údaj o rodině Glabazňa v Kottling-Neusiedlu, který máme k dispozici. Dohledali jsme ještě důležitou informaci, že Sidonie Glabazňová, rozená baronesa Závíšová, zemřela 8. října roku 1891²⁵, bohužel bez uvedení důležitého místa a příčiny jejího úmrtí ve 46 letech.

16. Jakub „Jakúbek“ Kubica (*22. 6. 1856 Spálov čp. 88), syn Antonína Kubici (čp. 156) a Johany, rozené Skřehot (čp. 88), oba ze Spálova.

17. Rodina Josefa a Anny Adler, roz. Markus, židovského vyznání, vyráběla a prodávala likéry a později provozovala hostinec.

18. Dům stál v místě dnešního obecního úřadu.

19. Jejich finanční náklady na časté společenské pobyty v Opavě.

20. Domníváme se, že volba tohoto místa by mohla souviset s historickou přítomností příbuzné větve Závíšů z Osenic na Znojemsku, což mohlo být výhodné při kupu selské usedlosti Nr. 27 a příslušejících polností v Kottling-Neusiedlu.

21. Domníváme se, že otcem mohl být její milý Eduard Glabazňa, ale pravděpodobně byl Mořic svob. pan Závíš proti jeho uvedení v matričním zápisu. Je skutečností, že jsme žádný matriční zápis s pokřtěním tohoto děvčátka v rodné matrice Kottling-Neusiedlu nenašli.

22. V oddací matrice je Sidonie, rozená svob. paní Závíšová, uvedena jako majitelka selské usedlosti Nr. 27.

23. Pamětnice Marie Havranová, roz. Čechová (*9. 1. 1870 Spálov čp. 2) uvedla v OH 1948/49, Ročník II., str. 58, že si „vdova Anna namluvila v Rakousku jakéhosi rectora (prý ženatého s rodinú)“, což jsme si ověřili v archivních podkladech jako pravdivé. Tím učitelem byl pravděpodobně Rudolf Valenta.

24. Na svatbě byla přítomna i sestra nevěsty Sidonie – Anna hraběnka Kuenburg, která se zde seznámila s nadučitelem Valentou a jejich známost se zřejmě vyvinula v milostný poměr. Dosavadní „partner“ Anny hraběnky Jakub Kubica byl z toho zoufalý a dne 26. září 1886 se v Kottling-Neusiedlu Nr. 27 zastřelil. Jako příčina byla v úmrtní matrice uvedena „sebevražda střelou do hlavy ve stavu momentální pomatenosti“.

25. <https://www.patricus.info/Rodokmeny/Zawisch.txt>. Provedli jsme průzkum, zda Sidonie Glabazňová nezemřela v Kottling-Neusiedlu Nr. 27, nebo v sousedních obcích, popříp. v následujícím sídle Eduarda Glabazni – Kroměříži, ale bez výsledku.

Kottling-Neusiedl 2023. Letecký snímek na místní hřbitov, kde byl pohřben Mořic svob. pan Závís (†1885) a Jakub Kubica (†1886).
www.mapy.cz

Kottling-Neusiedl 2023. Přístupová cesta a vstupní brána do místního hřbitova. www.mapy.cz

11. duben 1885 Kottling-Neusiedl Nr. 27. Prozatímní zápis narození nepokřtěné dcery baronesy Sidonie Závís z Osetic. Otec neuveden. Zápis provedla porodní bába Juliana Granitsch. Rodná matrika 1879-1898 Erdiözese Wien/Staatz. Děvčátko zemřelo za dva dny, 13. dubna 1885 Kottling-Neusiedl Nr. 27. Matrika zemřelých 1880-1898 Erdiözese Wien/Staatz

Copulans	Jahr 1886		Bräutigam					Braut				Beistände	Anmerkung	
	Monat	Name und Stand	Wohnung		Religion			Name und Stand	Wohnung	Religion	Beistände			
			NUMMER des Hauses des Ortes	Religion	Religion	Religion	Religion							
	April	Offizierin Sidonie, Oberin in Wien, II. Bezirk, Kärntnerstr. 10. 1885	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1

12. leden 1886. Kottling-Neusiedl Nr. 27. Sňatek: ženich Eduard Glabazňa, 32 let, hospodářský správce (Oekonom) Kottling-Neusiedl Nr. 27; nevěsta svob. paní Sidonia Anna Francisca Carola – 41 let, dcera Mořice svob. pána Závíše. Oddací matrika 1864-1898, Erdiözese Wien/Staatz

Baptizans	Jahr	Wohnung	Name	Geschlecht		Religion	Register		Anmerkung.
				Männlich	Weiblich		Eltern		
							Vaters Tauf-Zuname	Mutters Tauf- und Zuname	
	1887	Neusiedl Nr. 27	Sophia Sidonie	1	1				

3. srpna 1887. Kottling-Neusiedl Nr. 27, 5,45 hod.; narození dcery Cyrily Anny Sidonie. Otec: Eduard Glabazňa, hospodářský správce v Kottling-Neusiedlu, matka: Sidonia Anna Francisca Carola, dcera Mořice svob. pána Závíše. Rodná matrika 1879-1898, Erdiözese Wien/Staatz

Kroměříž 1980 – 2000. Městský hřbitov, sektor 8. Společný hrob Eduarda Glabazni a jeho rodiny. Billion Graves GPS Headstories

Osud posledního potomka spálovského rodu Závíš po přeslici Cyrilly Anny Sidonie Glabazňové končí v moravské Kroměříži, kde celá šestičlenná rodina od roku 1894 bydlela na Sněmovním náměstí čp. 1. Eduard Glabazňa se v Kroměříži objevuje už v roce 1893 jako správce arcibiskupských vinných sklepů a v roce 1894 se ve slezské Hrabyni podruhé oženil s Marií Kadulovou ze Smolkova. V Kroměříži se jim narodily 3 dcery: Maria Karolina²⁶ (*1896/†1980), Anna Julia (*1898/†1979) a Karolina (*1903/†1942). Jejich otec Eduard Glabazňa zemřel jako arcibiskupský zámecký správce vinných sklepů v 80 letech, 9. října roku 1934 na zápal plic v Kroměříži na Sněmovním náměstí čp. 4. Zaopatřen byl olomouckým vikářem Dr. Janem Kolabíšem a pochován Dr. Josefem Vašicou, universitním profesorem v Olomouci. Všichni - společně s manželkou Marií (*1864 Smolkov/†1952 Kroměříž) a nevlastní sestrou Cyrillou (*1887 Kottin-Neusiedl/†1970 Kroměříž) byli pohřbeni v rodinném hrobě v sektoru 8 na kroměřížském městském hřbitově.

Za HVS Odry připravil Pavel Kašpar st.

Poděkování: za poskytnutí archivních podkladů patří dík Mgr. Jaroslavě Šustkové ze spálovského archivu a Emilovi Mateiciucovi za archivní fotografie z pozůstalosti vlastivědného pracovníka Fráni Šustka.

Použité zdroje:

Scheich Eduard: Paměti o Spálově. Spálov 1907. Archiv Spálov.

Oderské Hory, Ročník I 1948/1949, str. 118-124. Archiv Spálov.

Oderské Hory, Ročník II 1948/1949, str. 57-58. Archiv Spálov.

Šustek F.: Z historie rodu Závíšů. Zpravodaj klubu genealogů a heraldiků DK VŽSG Ostrava, č. 25, str. 3 – 7.

Mík R.: Vzpomínka na bývalého pána ve Spálově barona Mořice ze Závíšů. Různé záznamy č. 153, 154, Archiv Spálov.

Zezulčík J.: Zámek ve Spálově. Poodří č. 1/1999.

Glonek J.: Pramen Odry a Karel Ferdinand Schertz. Poodří č.1/2012.

Maiello G.: Racionalismus Karla Ferdinanda Schertze a Magia Posthuma. Slavica litteraria. 2012, vol. 15, iss. 2, pp. [215]-222.

Šustková J., Kašpar st. P.: Spálov a dcera barona Mořice Závíše - Anna Marie Kajetána Závíš z Osenic. Vlastivědný zpravodaj Oderské vrchy 2024, č. 1 – 4. Archiv Spálov.

<https://patricus.info/Rodokmeny/Zawisch.txt>

<https://patricus.info/Rodokmeny/Sedlnitzky.txt>

<https://patricus.info/Rodokmeny/Khuenburg.txt>

Rodná matrika 1838 - 11859, Erdiözese Wien, farnost Staatz. Marticula-online

Oddací matrika 1864 – 1898, Erdiözese Wien, farnost Staatz. Marticula-online

Matrika zemřelých 1880 – 1898, Erdiözese Wien, farnost Staatz. Marticula-online

Matrika rodná 1888 – 1911, Kroměříž – farnost sv. Mořic. MZA Brno, Acta Publica.

Matrika zemřelých 1929 – 1946, Kroměříž – farnost sv. Mořic. M ZA Brno, Acta Publica.

Oddací matrika 1868 - 1903, Hrabyně. ZA Opava.

Rodná matrika 1845, 1848, 1852, Spálov. ZA Opava, pobočka Olomouc.

Rodná matrika 1873, 1876, 1876, Opava. ZA Opava.

Matrika zemřelých 1875 – 1897 (1883 - str. 29) Spálov. ZA Opava, pobočka Olomouc.

Sčítací operáty 1910, 1921 Olomouc, Sněmovní náměstí čp. 1., Soka Olomouc.

Sčítací operáty 1870 Opava čp. 2, čp. 125 a čp. 177. Soka Opava.

26. Marina Karolina Glabazňová - osobnost Kroměříže. Česká spisovatelka, učitelka a katolická básnířka. Působila také pod pseudonymy Marie Kadulová a Marie Krzeszovjáčková.